

Rüveyda3

– OMARIM · 17 Eylül 2011

Düşürdün kalbimi onulmaz derde
Merhametin vardı, acaba nerde
Yaşanmaz sevginin bittiği yerde
Bunu hak etmedim, üzdün Rüveyda

Sözünde durmadın, geçti kaç mevsim
Kalmadı kudretim, kesildi sesim
Çiçekler açarken soldu hevesim
Ellerin koynunda yüzdün Rüveyda

Beni süründüren sendeki kibir
Dertler az değildir, dizildi bir bir
Sayende belirdi içimde kabir
Ölüm fermanımı yazdın Rüveyda

Seni unutmaya gücüm yetmedi
Çabalasam bile cefam bitmedi
Göçebeye döndüm, bacam tütmedi
Başka diyârlarda gezdin Rüveyda

Bülbülün yâreni elbette güldür
Gözümden süzülen coşkunca seldir
Artık sevda düştür, vuslat hayâldir
Tüm umutlarımı ezdin Rüveyda

Gönül ırmağında yüzün çağlıyor
Ayrılık her vakit yürek dağlıyor
Ömer hüzünleri sana bağlıyor
Aşkından ne çabuk bezdin Rüveyda

Ömer AYDOĞAN
ORDU 27/08/2010